

Amarg príncep guerrer
dels ulls blaus i del cor fort,
mut i sol a la cort del vell hivern
com un que espera i no pensa en res.

Alegra't perquè el gener humit
marxa plorant i adormit,
i ja el febrer prepara
les violetes als marges i els núvols al cel.

Tu munta el teu cavall
posa't a la boca el corn;
els carrers són buits i durs,
blaus els horitzons com els teus ulls.

*Amaro principe guerriero
dagli occhi azzurri e dal duro cuore,
muto e solo nella corte del vecchio Inverno
come uno che aspetti e a nulla pensi.*

*Rallegrati che il molle Gennaio
se ne va lagrimoso e assonnato,
e già Febbraio prepara
le viole sui fossi e le nuvole in cielo.*

*Tu inforca il tuo cavallo
imbocca il tuo corno;
le strade sono vuote e dure,
gli orizzonti azzurri come i tuoi occhi.*

Attilio Bertolucci

«Il vento di Febbraio», de *Fuochi in novembre* (1934)

El vent de febrer porta fulles i flors del primer volum de **Salze Editorial**. El proper mes de març publicuem [Portami con te](#), la poesia selecta d'aquest poeta parmesà professor d'història de l'art i pare dels grans cineastes Bernardo i Giuseppe Bertolucci. Aquest és només un de tants bons poemes que hem traduït i finalment no hem inclòs en el recull. Al blog del poeta i traductor [Miquel Àngel Llauger](#) podeu llegir el poema que dona títol al llibre.

«ja el febrer prepara les violetes als marges» (Viola odorata)